

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 219/2023-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Dudíťša (sudca spravodajca) a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 4 Nt 9/2020 zo 7. septembra 2022 a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 5 Tos 143/2022 z 13. decembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa podaním označeným ako „*Sťažnosť voči Okresnému súdu sp. zn. 4 Nt 9/2020 a Krajskému súdu sp. zn. 5 Tos 143/2022*“ a doručeným ústavnému súdu 28. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 4 Nt 9/2020 zo 7. septembra 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie okresného súdu“) a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 Tos 143/2022 z 13. decembra 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie krajského súdu“). Sťažovateľ žiada vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.
2. Z podania a k nemu pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom z 5. februára 2020 domáhal obnovy konania v jeho trestnej veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 1 Tk 2/2017. Okresný súd napadnutým uznesením návrh zamietol. Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu sťažnosť, ktorá bola napadnutým uznesením krajského súdu zamietnutá.
3. Z obsahu podania vyplýva, že trestné konanie malo byť obnovené z dôvodu, že svedok, resp. poškodený napísal list (má byť súčasťou spisu), kde uviedol, že nebol unesený, ale do kameňolomu šiel dobrovoľne a nebol pod žiadnym nátlakom. Sudkyňa sa na pojednávaní mala vyjadriť, že

o tejto skutočnosti vie. Vzhľadom na uvedené je sťažovateľ presvedčený, že napadnuté rozhodnutia porušili jeho základné právo na obhajobu, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd konštatuje, že hoci má podanie vážne formálne a obsahové nedostatky, možno ho označiť za sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, pretože obsahuje tvrdenie o porušení označeného základného práva na obhajobu a práva na spravodlivé súdne konanie, označuje napadnuté rozhodnutia súdov, ktoré boli k ústavnej sťažnosti pripojené, a rovnako označuje porušovateľov (okresný súd a krajský súd).

5. V súvislosti s nedostatkami ústavnej sťažnosti ústavný súd uvádza, že sťažovateľ síce uviedol, ktoré práva mali byť označenými rozhodnutiami porušené, avšak na podporu svojich tvrdení neuviedol žiadnu relevantnú ústavnoprávnu argumentáciu, na základe ktorej by ústavný súd mohol posúdiť opodstatnenosť jeho tvrdení. Sťažovateľ rovnako nesplnil podmienku povinného právneho zastúpenia advokátom, keďže nepripojil splnomocnenie na zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom a zároveň ani nepožiadaval ústavný súd o jeho ustanovenie.

6. Uvedené nedostatky samy osebe bránia prijatiu ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie a zakladajú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na doplnenie jeho podania, vyhodnotiac ho za obsahovo natoľko zrozumiteľné, že je možné o ňom rozhodnúť aj bez doplnenia a ani jeho prípadné doplnenie by nevedlo ústavný súd k inému záveru.

II.1. K porušeniu označených práv napadnutým uznesením okresného súdu:

7. V súvislosti s napadnutým uznesením okresného súdu ústavný súd uvádza, že v zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

8. Vzhľadom na to, že napadnuté uznesenie okresného súdu bolo predmetom súdneho prieskumu zo strany krajského súdu v konaní iniciovanom na základe sťažnosti sťažovateľa, pričom z napadnutého uznesenia krajského súdu je zrejmé, že námietky uplatnené v ústavnej sťažnosti a v sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu sú v podstatnom obsahovo totožné, uvedená skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum ústavnou sťažnosťou prezentovaného porušenia práv napadnutým uznesením okresného súdu.

9. Ústavný súd preto túto časť ústavnej sťažnosti sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol aj podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu, že nemá právomoc na jej prerokovanie.

II.2. K porušeniu označených práv napadnutým uznesením krajského súdu:

10. Sťažovateľ označil v podaní ako porušovateľa svojich práv aj krajský súd, konkrétne napadnuté uznesenie z 13. decembra 2022, ktorým zamietol sťažnosť proti zamietnutiu návrhu na obnovu konania. Ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že napadnuté uznesenie krajského súdu nadobudlo účinky právoplatnosti 13. decembra 2022.

11. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

12. Ústavný súd opakovane vyslovil, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 175/2020). Jednou zo základných procesných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť.

13. Keďže zmeškanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti nemožno odpustiť a sťažovateľovi táto lehota uplynula viac ako mesiac pred podaním jeho ústavnej sťažnosti, uvedená skutočnosť zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v danej časti aj podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej oneskoreného podania.

14. Zhrňujúc už uvedené, ústavný súd uzatvára, že ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok pri vzájomnej kumulácii dôvodov odmietnutia podľa § 56 ods. 2 písm. a), b), c) a f) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu